

Da ne srljamo iz zavičaja!

Srbija je izgubila 300.000 ljudi za manje od jedne decenije. Broj stanovnika naše zemlje gotovo sigurno će biti manji od 7,4 miliona, koliko je popunjeno popisnih obrazaca.

Grad Beograd je danas u odnosu na 2002. godinu brojniji za više od 170.000 stanovnika. Srbija je nacija u poznim godinama i priraštaj joj je godinama negativan. Ovo su samo neki od zabrinjavajućih rezultata koje je doneo tek završeni popis stanovništva.

Izgleda da se najgori strahovi demografa ipak obistinjuju. Osim što nas bela kuga polako izjeda, što uzrokuje da je prirodni priraštaj iz godine u godinu sve lošiji, na katastrofalnu demografsku sliku Srbije utiče i odliv mozgova i odlazak mladih. Sagledavajući ove faktore, nije čudo što nas je sve manje. Ipak, iznenađenje je koliko nas je manje nego pre devet godina i prošlog popisa stanovništva. Da li Srbija polako i sigurno nestaje? Da li će cela Srbija uskoro živeti u Beogradu ili će se možda obistinuti kremansko proročanstvo Tarabića da će svi Srbi stati pod jednu krušku?

Odgovor na ova pitanja biće nam poznatiji tek nakon 15. novembra, kada se očekuje objavljivanje prvih preciznih podataka o broju stanovnika i domaćinstava u Srbiji.

Iako statistika kao naučna disciplina ima za cilj da prikaže što preciznije podatke koje obrađuje, izgleda da što preciznije obrađujemo ovu temu, njeni rezultati će biti sve gori. Srbiji će završeni popis doneti samo poražavajuću sliku stanja u kome se danas nalazi.

Ipak, ima i opština u kojima je zabeležen i rast stanovništva. Možemo ih nabrojati na prste obe ruke, ali hajde da vidimo šta je to što građane Srbije zadržava u Batočini, Lapovu, Novom Pazaru, Čačku, Sjenici, Tutinu. Prostim prepisivanjem, ako je to moguće, primeniti njihov recept i nadati se nekom bolijem sutra